

תת"ע 8237/05/23 - מראד שקור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8237-05-23 מדינת ישראל נ' שקור
תיק חיצוני: 10251973664

לפני
המבקש
נגד
המשיבה

כבוד השופטת רונה פרסון

מראד שקור

מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 2.1.2024 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לאות שניתן לו על ידי שוטר במדים, עסקינן בעבירה מיום 11.5.2023. במסגרת גזר הדין נגזרו על המבקש העונשים הבאים: פסילה על תנאי של חודשיים לתקופה של שנתיים, וקנס בסך 2,000 ₪.
3. המבקש טען כי לא התייצב ביום הדיון מאחר שסבר, בטעות, שהדיון בוטל עקב זימונו לדיון בגין דו"ח אחר אותו קיבל במעמד אותו ארוע (תת"ע 5903-08-23 מדינת ישראל נ' שקור (להלן: "ההליך הנוסף")).
4. יצוין כי עולה מטיעוני הצדדים והמסמכים אשר צורפו שביום 11.5.2023 המבקש קיבל שני דו"חות. האחד מסוג הזמנה לדיון, בגין עבירה של אי ציות לאות שניתן על ידי שוטר במדים (התיק עסקינן) והשני, בגין עבירת מהירות מסוג ברירת משפט.
5. עוד עולה כי בגין הדו"ח הראשון נפתח ההליך שבפניי, ובגין הדו"ח השני נפתח ההליך נוסף שלא מתנהל בפניי.
6. בנסיבות אלה המבקש טען שכאשר קיבל את הזימון לדיון בהליך הנוסף הוא סבר שהדיון שנקבע בהליך כאן בוטל. המבקש הוסיף וטען כי בדחיית בקשתו יש לגרום לו לעיוות דין.
7. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי עסקינן בדו"חות שונים ובהליכים שונים וכי לפי הפסיקה אין לבטל פסק דין שניתן בהיעדר מי שלא התייצב בשל טעות אנוש. טענה כי הדו"חות נרשמו כדין והפנתה לרע"פ 7714/23 מוטי אנגור נ' מדינת ישראל (9.11.2023).
8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
9. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

9. המבקש אינו חולק על כך שזומן לדיון כדין אלא שלטענתו לא התייצב לדיון משום טעות. הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793). המבקש אף לא חלק על כך שניתנו לו שני דו"חות שונים.

ויודגש, התיק שבפניי היה קבוע להקראה ראשונה ליום 23.7.2023 ובמעמד הדיון ביקש המבקש כי הדיון ידחה ובהתאם נדחה הדיון ונקבע ליום 2.1.2024 תוך שהמבקש הזהיר כי אם לא יתייצב ישפט בהעדרו.

10. באשר לטענת המבקש כי "בפיו טענות הגנה טובות ובדחיית בקשתו יש לגרום לו עיוות דין", אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין, ועל המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בתצהיר ובראיות, ככל שישנן (ר' עפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18)).

11. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

12. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

13. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 2.6.2024.

14. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ד, 12 מאי 2024, בהעדר הצדדים.